

Zaštitni znak za Euro preuzet iz glagoljice?

19.11.2013 (kros) – Već više godina Hrvatska radio emisija KROS u suradnji s Hrvatskom kulturnom udrugom Matica hrvatska i Hrvatskom nastavom u Karlsruhe organizira predavanje i radionice glagoljice. Posjetitelji prema predavanju imaju prigodu pisati glagoljicu s perom i tintom. Ove godine kada je Hrvatska postala punopravna članica Europske unije Hrvatska radio emisija KROS organizira gostovanje Hrvatske na 31. Izložbi knjiga u Karlsruhe. Ovu izložbu koja traje 25 dana posjeti preko 60.000 posjetitelja. U cijelokupnom programu Hrvatska se predstavlja s devet književnih priredbi i dvije izložbe. Izložbu plakata „Na tragovima njemačko-hrvatske kulture“ pripremio je arhitekt Vlado Bulić, a izložbu fotografija „Novaljski svjetloplis“ pjesnikinja i fotografkinja Adriane Skunce.

Jedna od hrvatski priredbi na izložbi knjiga je predavanje i radionica za djecu „Glagoljicu doživjeti i crtati“. Pripremajući se za radionicu došlo se do veoma zanimljivog otkrića koje je uočila studentica Filozofskog fakultetu u Karlsruhe, Monika Bulić. Koristeći različite fontove (Glagolica Missal DPG, Glagoljica OBL, Glagoljica euglata) za pripremu predloški uočila je veliku sličnost između zaštitnog znaka za Euro i glagoljskog slova E (Ǝ).

Kada se glagoljsko slovo E postavi zrcalno u potpunosti se podudara s zaštitnim znakom za Euro (€). U mnogim glagoljskim knjigama srednja linija na slovu E prelazi preko slova s obe strane, kao što je slučaj na simbolu za Euro. Da li je ovo slučajnost ili ne ali je neosporna činjenica da zaštitni znak EURA svojim oblikom u potpunosti podsjeća na glagoljsko slovo E, što se nemože reći za grčko slovo Epsilon.

Službeno Euro-simbol oslanja se na peto slovo grčkog alfabeteta Epsilon (Ε) i na taj način po njima oslikava kolijevku europske civilizacije. Naravno „E“ je i prvo slovo riječi „Europa“. Na zasjedanju Europskog vijeća 1995. godine u Madridu odlučeno je da se europska valuta zove EURO. Na prijedlog suradnika Europske komisije koji su pripremili različite varijante zaštitnog znaka, 1997. konačnu odluku su donijeli tadašnji predsjednik Komisije Jacques Santer i Yves-Thibault de Silguy, tadašnji povjerenik za gospodarstvo i financije. Europska komisija je zaštitni znak pripisala svome timu od četri osobe, ne iznoseći ime autora, svjesno čineći falsifikat i povijesnu obmanu. Autor zaštitnog znaka je Nijemac Artur Eisenmenger koji je radio kao grafički dizajner u Europskoj zajednici. On je 1974. godine otisao u mirovinu ostavljajući iza sebe u svojim dokumentima dizajnirani znak slova E koji je preuzet kao zaštitni znak za Euro.

